

корупцією, дається визначення цього явища як «зловживання державним апаратом владою для одержання різноманітної вигоди в особистих цілях».

У документах Міждисциплінарної групи Ради Європи з корупції дається більш глибоке визначення цього соціального явища: «Корупція – це хабарництво чи будь-яка інша поведінка осіб, яким доручено виконання певних обов'язків у державному або приватному секторі, і яка веде до порушення обов'язків, покладених на них за статусом державної посадової особи, приватного співробітника, незалежного агента чи іншого роду відносин, і має на меті одержання будь-яких незаконних благ для самого себе та інших». Але найбільш відповідним по змісту сучасній ситуації можна вважати визначення корупції, яке використовується в практиці діяльності органів Європейського союзу, де «корупція – це використання публічними посадовими особами, муніципальними або іншими державними діячами і службовцями (наприклад депутатами) або посадовими особами і службовцями комерційних чи інших організацій (в тому числі міжнародних) власного статусу для незаконного отримання грошей або якихось вигод (майна, прав на нього, послуг або пілг, в тому числі немайнового характеру) або надання останнім таких переваг».

Найчастіше корупція виступає в ролі засобу вирішення політичних питань тієї чи іншої злочинної групи, яка за допомогою продажності, користуючись ситуацією, контролює прийняття різноманітних рішень влади, отримує надприбутки збагачуючи свій капітал, певну безкарність або збереження свого майна і його кратне примноження. В Законі України «Про засади запобігання і протидії корупції», зазначається, що корупція – це використання особою, наданих їй службових повноважень та пов'язаних із цим можливостей з метою одержання неправомірної вигоди. Корупційним правопорушенням вважається умисне діяння, що містить ознаки корупції, вчинене посадовою особою, зазначеною у частині першій статті 4 цього Закону, за яке законом встановлено кримінальну, адміністративну, цивільно-правову та дисциплінарну відповідальність [1].

Як справедливо вказує А.І.Долгова: «У випадку корумпованості службовців державного апарату, громадяни держави фактично втрачають контроль над ним, і в цьому випадку він служить не платникам податків, а інтересам тих, хто його "перекупив"» [2]. Дані дії, як правило, завдають величезної шкоди як жителям, так і іноземним громадянам, що, в свою чергу, впливає на державну систему влади і може призвести до втрати державної незалежності, суверенітету країни. Таким чином, корупція являє собою явище, яке здатне зруйнувати країну зсередини, воно є однією з основних загроз національній безпеці. С.В.Заграєвський вказує, що «корупція в політичних партіях, профспілках та інших громадських організаціях може завдати не тільки матеріальних збитків але і поставити під загрозу виконання поставлених цілей і завдань» [3].